

**CENTAR ZA KULTURU SMEDEREVO
OMLADINSKO POZORIŠTE
P A T O S**

Sezona 2006 / 2007

Antoan de Sent-Egziperi

MALI PRINC

**Vođa projekta
*Danijela Stojković***

**Reditelj i dramaturg
*Sunčica Milosavljević***

Asistent reditelja

Ivana Stevović

Vođa predstave

Vojkan Dimitrijević

NA PREMIJERI IGRALI:

Mali Princ	Anđelka Vulić
Pilot	Andrija Stojaković
Zmija	Ivana Spasić
	Ivana Stevović
	Maja Nikolić
Ruža	Ana Pašti
Vladar	Saša Azemović
Medijska zvezda	Nikola Jovanović
Pijanac	Bojan Vasić
Biznismen	Marko Stojanović
Radnik	Ivan Simić
Akademik	Vojkan Dimitrijević
Mega Ruža	Ina Marić
Savremeni čovek	Bojan Petrović
Savremena žena	Marija Miladinović
Lisica	Biljana Pešić
	Vukosava Lazić
	Jovana Marković
Zvezde	Bojana Marković
	Marija Stojanović
	Marina Jovanović

Premijera 8. februar 2007.

Mr Sunčica Milosavljević:

Procesni rad na predstavi *Mali princ*

Kada sam razmatrala *Malog princa* kao siže koji bi igralo omladinsko pozorište PATOS¹, nisam razmišljala o auri ove kultne knjige.

Malog princa odabrala sam zbog tema kao što su prijateljstvo, ljubav, odgovornost, smisleno življenje. Ova pitanja za mlade ljude imaju ključnu važnost u godinama prelaza iz detinjstva u zrelost, kao vrednosni sudovi koje mlad čovek treba da ispita, promisli i usvoji. Verovala sam da će problematika knjige vezati interesovanje mladih, i nisam se prevarila.

Proces sam vodila sa glumicom Danijelom Stojković. Postupak rada na predstavi počeo je od čitanja romana. Mladi su naizmenično čitali po par stranica iz uloga Pilota i drugih likova. Kada bismo pročitali jednu celinu-poglavlje, razgovarali bismo o temi kojom se ono bavi.

Analizirali smo pojmove ljubavi, prijateljstva, smrti, ambicije, sujete itd. Zatim smo ove pojmove razrađivali kroz kratke improvizovane scene koje su otkrivale kako mladi članovi grupe razmišljaju o njima. Mnogi elementi iz ovih vežbi kasnije su ugrađeni u predstavu.

Paralelno sa dramskim radionicama, nastavljali smo sa čitanjem. Kroz razgovore smo shvatili da je pisac svaku temu vezao za jedan lik. Takođe smo zaključili da nijedan od tih pojmova nije jednoznačan, već da je u njima izmešano više poriva. Otud je potekao koncept trojnih likova za Lisicu (prijateljstvo), Zmiju (smrt) i Ružu (ljubav).

Prijateljstvo smo raščlanili na Volju, Strah i Razum. Smrt smo sagledali kao Dobro, Zlo i Pravcu. Ljubav smo prepoznali kao Želju, Beg i Odgovornost.

Takođe smo uveli tri Zvezde, kao pojam velikog kosmosa koji nas čini nebitnim i bitnim.

Na radionicama smo tražili način uklapanja tri sastavna elementa - kroz slike koje su govorile o njihovom međusobnom odnosu, ili kroz zajedničko kretanje. Slike i pokrete smo obrazlagali i tako sticali sve dublja saznanja o ljudskoj prirodi i odnosima.

Analizirali smo i stanovnike planeta na koje *Mali princ* dolazi pre nego što padne na Zemlju. Pronašli smo da svako od njih ima porok ili slabost koja ga čini egoistom, i tako smo ih i nazvali – Ego-projekti. Uveli smo i dva nova, savremena Ego-projekta: Savremenog čoveka i Savremenu ženu.

Na ovaj način smo objasnili i grupisali likove.

Posebno smo se bavili pitanjem ko je *Mali princ* – da li je to stvarna osoba, ili proizvod mašte Pilota koji ošamućen padom leži u pustinji, na ivici života. Odlučili smo se za koncept po kome je *Mali princ* „dete u čoveku“, alter-ego blaziranog Pilota, dete kakvo je on nekad bio, i koje je moglo izrasti u čoveka u kog on još uvek može da odraste.

Posebno je značajno što smo proučili biografiju pisca Antoana de Sent-Egziperija. Velike podudarnosti između Pilota i samog pisca uverile su nas da je *Mali princ* velikim delom autobiografski roman. To nam je pomoglo da fikciju romana vežemo za realno doba i

¹ PATOS je akronim naziva Pokretni alternativni teatar omladine Smedereva. PATOS je osnovan 1987. godine.

dogadaje, i da priču smestimo u lični kontekst piščevog života. Otud smo susret Pilota i Princa protumačili kao priliku za sazrevanje i tako smo omeđili tematski prostor predstave.

Svi ovi zaključci do kojih smo došli kroz razgovore i radioničko učenje odredili su postavku predstave. Kada smo znali šta hoćemo, pristupili smo radu na tekstu.

Kao osnovu za dramatizaciju koristili smo dijaloge iz knjige. Tamo gde su dijalozi šturi, dopisivali smo ih, koristeći pripovedni tekst i motive iz romana. U jednoj sceni (Savremeni čovek i Savremena žena) ubacili smo i Sent-Egziperijeva pisma prijatelju, kao paralelu sa našim vremenom.

Za scenu sa Ružom, koja nikako nije pružala dovoljno materijala, poslužili smo se izvrsnom dramatizacijom Milana Pavlika iz koje smo uzeli samo tu scenu.

Za jednu scenu sam ja kao dramaturg i reditelj predstave, napisala song – moj prvi narodnjački hit ☺

Uloge smo podelili na jednoj maratonskoj radionici gde su članovi grupe glasali (obrazlažući svoje predloge) ko treba da igra koju ulogu. Uloge su podeljene na osnovu broja glasova, a kako se kasnije pokazalo, greška nije načinjena ni u jednom slučaju.

Trojne likove igrale su po tri glumice, preplićući se u replikama. Ovi likovi bili su objedinjeni kostimskim rešenjem i rekvizitom koja je omogućavala da se povežu (npr. dugačak šal kao zajednička rekvizita).

Jako značajnu ulogu u predstavi imala je autorska muzika Nenada Uroševića Bilija. Nenad je redovno prisustvovao radionicama i probama, i muziku je radio paralelno sa procesom. Njegova muzika je postala organski deo predstave i njen veliki kvalitet.

Predstavu smo postavili začuđujuće brzo, za samo tri nedelje, zahvaljujući tome što smo kroz pripremne radionice dubinski analizirali i razumeli nimalo jednostavan tekst. Scene sam režirala na klasičan način, ali sa osloncem na radioničku razradu, koristeći maksimalno rešenja koja su učesnici tada ponudili. Pošto rediteljska rešenja nisu bila nametnuta, članovi PATOSA su ih lako usvajali i pamtili, tako da je vrlo malo rada bilo potrebno da se od postavljenih scena stigne do zrelog razumevanja celine spremne za izvođenje pred prepunom salom smederevskog Centra za kulturu.

Predstava je nagrađena je na brojnim festivalima u Srbiji i inostranstvu.

**Uvodni tekst objavljen je u knjizi
Vodič kroz kreativni dramski proces
Bazaart, Beograd, 2012**

Korišćenje ovog teksta za rad sa dečjim i omladinskim dramskim grupama je slobodno, pod uslovom da predstava ne donosi prihod i da se u programu i na web sajtu producenta (škole, dramskog studija, omladinskog pozorišta...) navede sledeći tekst:

Dramatizacija romana *Mali princ* je autorski rad Omladinskog pozorišta PATOS iz Smedereva pod umetničkim vođstvom rediteljke Sunčice Milosavljević. Razvijen je u produkciji Centra za kulturu Smederevo 2007. godine. Tekst je dostupan ljubaznošću grupa PATOS i BAZAART, sa čijeg web sajta je preuzet.

Scena

1

Detinjstvo

PILOT: Kad mi je bilo šest godina, video sam jednu veličanstvenu sliku u knjizi koja se zvala »Istinite priče«. Slika je predstavljala zmijskog cara kako guta neku zver.

U knjizi je pisalo: »Zmijski car guta svoju žrtvu celu, ne žvaćući je. Posle toga nije u stanju da se kreće i spava šest meseci dok je ne svari«.

Mnogo sam tada razmišljao, i uspeo sam da nacrtam svoj prvi crtež.

Pokazivao sam svoje remek-delo odraslima i pitao ih da li se plaše mog crteža.

Oni su mi odgovarali: »Zašto bismo se plašili jednog šešira?«

Moj crtež nije predstavljao šešir. On je predstavljao zmijskog cara koji je progutao slona. Nacrtao sam tada zmijskog cara iznutra, kako bi odrasli mogli da shvate. Oni nikad ništa ne shvataju sami, a decu zamara da im stalno objašnjavaju.

Odrasli su gledali moj crtež br. 2 i savetovali mi da se ostavim crtanja zmijskog cara spolja ili iznutra, već da se pozabavim geografijom, istorijom, matematikom i gramatikom.

Tako sam u šestoj godini napustio sjajnu slikarsku budućnost, obeshrabren neuspehom svog crteža broj 1 i svog crteža broj 2.

Kada bih god kasnije tokom života sreo nekog ko bi mi izgledao malo bistriji, iskušavao sam ga svojim crtežom broj 1. Ali on bi mi uvek odgovarao: «To je šešir». Tada mu ne bih pričao ni o zmijskom caru, ni o crtanju, ni o zvezdama. Spustio bih se do njega. Govorio bih mu o fudbalu, o politici i o automobilima. I odrasla osoba bila bi veoma zadovoljna što se upoznala sa tako razboritim čovekom.

Morao sam, dakle, da izaberem neki drugi poziv i naučio sam da upravljam avionom. I tako sam odrastao.

Scena 2

RAT / Smrtonosna igra

PILOT: Ej, matori! Bradonjo! Je li ovo najbolje što umeš? Ovde sam! Alo! Čuješ?! Ti si velik, ali si prazan! **Čovek više ne može da umre za tebe.** Ti više ništa ne značiš! Nikome ništa! Ja sam važniji od tebe! Ja sam važniji od tebe! Čuješ? Alo! Matori! Alo! ...

PILOT se ruši u pustinji.

Scena 3

SUĐENJE / Na ne-milost Smrti

- Zlo:** On je sam...
- Dobro:** Sam...?
- Zlo:** U srcu... Bez prijatelja...
- Dobro:** Nema s kim istinski da razgovara...
- Pravda:** Sebičan stvor...
- Dobro:** Ali zna da nacrtu zmijskog cara!
- Zlo:** Spolja...
- Pravda:** I iznutra...
- Dobro:** Znaće da nacrtu ovcu.
- Zlo:** Ali neće znati da je vidi kroz kutiju.
- Pravda:** Počeo je da stari...

Zmija se sklupča, spremna na skok. Uješće, ubiće Pilota.

Pilot se budi. Vidi Zmiju. Traži pištolj, ne nalazi ga u džepu.

Zmija čeka. Oni se gledaju. Zmija se okrene i ode, ne žureći.

Pilot se trgne, pa odjuri do kutije sa alatom, trži pištolj, nalazi ga, drhtavim rukama ga drži, osvrće se oko sebe, očekujući opasnost. Sve je mirno. Samo zvezde trepere.

Pilot seda naslonjen na kutiju sa alatom. Otpija vodu koja je na izmaku. Nastoji da ostane budan, ali san ga ubrzo savlada.

Scena 4

NEOČEKIVANI SUSRET / Faktor krajnjeg iznenađenja

PRINC: Molim vas... nacrtaj mi ovcu!

PILOT: A!

PRINC: Nacrtaj mi ovcu...

PILOT skoči na noge: Ko... šta radiš ti ovde?

PRINC sasvim tiho, veoma ozbiljno: Molim vas... nacrtaj mi jednu ovcu... Zmijski car je vrlo opasan, a slon je vrlo glomazan. Kod mene je sve tako malo.

PILOT: Ti... misliš da je ovo slon u zmijskom caru...?

PRINC: To je očigledno. Ali meni treba ovca. Nacrtaj mi ovcu.

PILOT: Ja ne umem da crtam...

PRINC: Ne mari. Nacrtaj mi ovcu.

PILOT *cрта.*

PRINC: Ta je bolesna. Nacrtaj mi drugu.

PILOT *cрта.*

PRINC: Vidiš valjda i sam... to nije ovca, to je ovan. Ima rogove...

PILOT *cрта.*

PRINC: Ova je suviše stara. Ja hoću ovcu koja dugo živi.

PILOT uzme neku kutiju, isprazni je i da je Princu: Ovca koju želiš je unutra.

PRINC ozareno: To je upravo ono što sam hteo!
Misliš li da će joj biti potrebno mnogo trave?

PILOT: Zašto?

PRINC: Zato što je kod mene sve tako malo...

PILOT: Sigurno će joj biti dovoljno. Dao sam ti jednu sasvim malu ovcu.

PRINC: Nije baš tako mala... Gle! Zaspala je...

Pažljivo odloži kutiju u džep. Vidi srušeni avion.

PRINC A šta je to? Kakva je to stvar?

PILOT *brecne se:* **Ne diraj to!** To nije stvar. To je avion. Moj avion. Moja munja. On leti.

PRINC: Kako! Ti si pao s neba?

PILOT *skromno:* Da.

PRINC *se nasmeje:* O!

PILOT se naljuti.

PRINC: Sa koje si planete?

PILOT: Ja sam iz Evrope, to je najstarija civilizacija...

PRINC *razočarano:* Znam. Naravno. U ovome nisi mogao doći iz velike daljine...

PILOT: Hoćeš da kažeš da **ti** dolaziš sa neke **druge** planete?

Odakle dolaziš, mališa? Gde je to »kod tebe«?

Kuda hoćeš da odneseš moju ovcu?

PRINC *izvadi iz džepa kutiju i preda se posmatranju svog blaga.*

Scena 5

Asteroid B 612

PILOT: Mali princ nikada nije odgovarao na postavljena pitanja. Ali to me nije mnogo zbunilo. Znao sam da osim velikih planeta kakve su Zemlja, Jupiter, Mars, Venera, kojima su data imena, postoje na stotine drugih koje su ponekad tako male da se jedva mogu sagledati teleskopom. Kada neki astronom otkrije jednu od njih, on joj mesto imena daje broj. Nazove je na primer »asteroid 3251«.

Imam ozbiljnih razloga da verujem da je planeta sa koje je došao mali princ asteroid B 612. Zapamtite taj broj: B 612 - zbog odraslih osoba.

Odrasle osobe vole brojeve. Kad im kažete kako imate novog prijatelja, nikad vas neće zapitati o onom što je bitno. Nikad vam neće reći: »Koje su najomiljenije igre tvog novog prijatelja?« Nego vas pitaju: »Koliko zarađuje njegov otac?« Pa ako kažete: „100 000 nečega“, tada će uzviknuti: »Kako je lepo sticati nove prijatelje!«

Takve su odrasle osobe. Ne treba im zameriti. Deca treba da budu veoma popustljiva prema odraslima.

I treba dobro da paze. Lako mogu i sama postati odrasli koji se zanimaju samo za brojeve.

Scena 6

Tajanstvena zemlja suza

PRINC: Dobro je što si mi dao kutiju. Može noću da joj posluži kao kuća.

PILOT: Ako budeš dobar, daću ti i konopac da je danju vežeš. I kočić.

PRINC zaprepašćen: Da je vežem?

PILOT: Ali ako je ne vežeš, odlutaće...

PRINC prsne u smeh: Ali kuda da odluta?

PILOT: Bilo kuda. Pravo ispred sebe...

PRINC ozbiljno: Ništa ne mari, kod mene je sve tako malo!

S malo tuge:

Pravo ispred sebe daleko se ne stiže...

PILOT pregleda avion, priprema se da počne popravku.

PRINC obuzet sumnjom: Istina je, zar ne, da ovce jedu šiblje?

PILOT popravlja avion: Da, to je istina.

PRINC zadovoljan: Ah! Prema tome, one jedu i baobabe.

PILOT: Baobabi nisu šiblje, već drveće veliko kao crkva. Čak i kada bi sobom poveo čitavo krdo slonova, oni ne bi mogli da izadju na kraj ni sa jednim jedinim baobabom.

PRINC se zasmije, pa se uozbilji: I baobabi su mali pre no što porastu.

PILOT: To je tačno. Ali zašto je bitno da tvoja ovca pojede male baobabe?

PRINC pogleda ga začudjen: Idi, molim te! Pa ako baobab ne iščupaš na vreme, nikada ga se ne možeš osloboditi. On preplavi celu planetu. Razriva je svojim korenjem. Ako je planeta veoma mala, a baobaba ima mnogo, ona će se rasprsnuti.

Baobab moraš odmah da iščupaš, čim ga prepoznaš. To je dosadan, ali vrlo lak posao. Kada čovek završi svoje jutarnje udešavanje, treba pažljivo da uredi i planetu. To je pitanje reda. Ali moraš da paziš, jer baobabi mnogo liče na ruže kada su sasvim mali.

Mali princ *zaćuti*. PILOT *popravlja avion*.

PILOT: **Ne diraj to! Beži odatle...**

PRINC: Veoma volim zalaske sunca. Hajdemo da gledamo sunčev zalazak...

PILOT: Hej, čekaj...

PRINC: Šta da čekam?

PILOT: Da sunce počne da zalazi. Kada je ovde podne, sunce zalazi u Kini. A to je veoma daleko.

PRINC *iznenadjen, pa se smeje:* Stalno mislim da sam kod kuće! Na mojoj planeti dovoljno je da se pomeriš nekoliko koraka i da posmatraš suton kad god zaželiš...

Pauza.

Jednog dana sam video četrdeset i tri puta kako sunce zalazi!

Pauza. Stidljivo

Znaš... kada je čovek tužan, onda voli zalaske sunca...

MALI PRINC *zaćuti*. PILOT *shvata da je kvar ozbiljan. Posvećen je popravci aviona*.

PRINC: A... ako ovca jede šiblje, znači da jede isto tako i cveće?

PILOT: Jede.

PRINC: Čak i cveće sa trnjem?

PILOT: Ovca jede sve na šta naidje.

PRINC: Čemu onda služi trnje?

PILOT *ne odgovara, pokušava da odvrne neki klin. Veoma je zabrinut.*

PRINC: Čemu služi trnje?

PILOT: Trnje ne služi ničemu, to je čista pakost od strane cveća!

PRINC: Ah!

Posle kratkog ćutanja, ozlojedjeno:

Ne verujem ti! Cveće je slabo. Ono je bezazleno. Ono se brani kako zna. Veruje da je strašno sa svojim trnjem...

PILOT *ne odgovori.*

PRINC: A da li ti misliš da cveće...

PILOT: Ništa ja ne mislim! Odgovorio sam prvo što mi je palo na pamet. Vidiš da sam zauzet ozbiljnim stvarima!

PRINC *preneražen:* Ozbiljnim stvarima! Govoriš kao odrasli!

PILOT: Slušaj, mali! Ovo je za mene pitanje života ili smrti. Imam vode za piće jedva za dva dana! Ti nikada nisi ni gladan ni žedan. Dovoljno ti je malo sunca...

PRINC: Ti sve brkaš... sve si pomešao! (*Veoma ljutito*) Poznajem planetu na kojoj živi neki usukani tip. Nikad nije pomirisao cvet. Nikad nije pogledao zvezdu. Nikad nikoga nije voleo. Nikad ništa drugo nije radio, samo je računao i ponavljao kao i ti: »Ja sam ozbiljan čovek! Ja sam ozbiljan čovek!«.

Ali to nije čovek, to je gljiva!

PILOT: Šta?

PRINC: Pe-čur-ka!

MALI PRINC *zaplače.* PILOT *napokon obrati pažnju.*

PRINC: Milionima godina cveće stvara trnje. Milionima godina ovce ipak jedu cveće. Pa zar to nije važno. Zar nije važan rat između ovaca i cveća?

Ako neko voli jedan jedinstven cvet koji postoji samo na jednoj među milionima zvezda, i koji jedna mala ovca može da uništi u jednom trenu, prosto tako, čak i ne shvatajući šta čini, on je srećan kada ih posmatra. I zar to nije važno!

MALI PRINC *zajeca.* PILOT *ostavlja posao na avionu i teši ga.* MALI PRINC *neutešno jeca.*

PILOT: Cvet koji voliš nije u opasnosti... Nacrtaću tvojoj ovci brnjicu... Nacrtaću tvome cvetu oklop... Vidi!... Sunce zalazi!... Sve zvezde su ovde, pogledaj...

MALI PRINC *odlazi u zamišljen prostor svoje planete.*

PILOT: Ne znam šta više da kažem. Osećam se tako nespretni! Ne znam kako da ti pridjem, kako da ti se približim!

Tajanstvena je zemlja suza...

Scena 7

PRVA LJUBAV / Terra Incognita

PILOT: Taj cvet bio je različit od svega što je Mali princ ikada pre toga upoznao. Iznikao je iz neke semenke donete neznano otkuda, i mali princ je vrlo brižljivo nadgledao neobični izdanak. Mogla je to biti neka nova vrsta baobaba. Ali ubrzo izdanak prestade da raste i počeo da pupi.

Mali princ je osećao da će iz pupoljka izići neko čudesno prividjenje. Ali cvet nikako da dovrši ulepšavanje u zaklonu svoje zelene sobe. Njegovo tajanstveno udešavanje trajalo je danima i danima.

A onda, jednog jutra, upravo u trenutku kada se sunce radjalo, pokazao se.

RUŽA: Ah! Dobro jutro!

MALI PRINC: Dobro jutro...

RUŽA *umilno*: Tek što sam se probudila... Molim Vas oprostite... Još se nisam ni očešljala... Ako dozvolite...

MALI PRINC *zbunjeno odvrća pogled od RUŽE*.

RUŽA Sada je u redu.

MALI PRINC *se okreće i zadivljeno posmatra RUŽU*: Kako ste lepi!

RUŽA: Mislite? Mislim da je vreme doručku. */Mahne/* Vreme je doručku!

MALI PRINC *uzima kanticu i zaliva RUŽU*.

RUŽA: Veoma ste ljubazni. */Stresa kapljice sa sebe./* Osećam se tako sveže.

PRINC *hoće da ostavi čajnik*.

RUŽA: Da li biste mogli da uradite nešto za mene?

PRINC *prilazi Ruži*: Da?

RUŽA: Pogledajte, molim vas... Osećam da mi nešto raste.

PRINC *razgleda RUŽU, i pri tom se ubode na trn*: Joj !

RUŽA *ponosno*: Ogrebla sam vas! /*Pokazuje svoja 4 trna.*/ Sad mogu da dođu i tigrovi sa svojim kandžama!

MALI PRINC: Na mojoj planeti nema tigrova. A zatim, tigrovi ne jedu travu.

RUŽA *slatko*: Travu?! Ja nisam trava!

MALI PRINC: Izvinite...

RUŽA: Ja se uopšte ne bojim tigrova, ali užasavam se promaje. Zar nemate neki zaklon?

MALI PRINC *za sebe*: Užasava se promaje... to nije velika sreća za jednu biljku.

Zaklanja RUŽU.

RUŽA: (*Sunce zalazi.*)
 Ahhh, kod Vas je tako hladno! Niste baš na dobrom mestu. Uveče morate da me stavljate u neki zaklon.
 Tamo odakle ja dolazim, imala sam specijalan...
 (*Kašlje kako bi sakrila laž.*)
 A zaklon?

MALI PRINC: Upravo sam hteo da odem da ga potražim, ali ste mi vi nešto govorili!

RUŽA *još jače kašlje*. MALI PRINC *je pokriva*.

RUŽA *iza zaklona*: Da, već se osećam mnogo bolje. Samo šteta je što sada ne osećate moj miris. Ali izjutra moram da budem sveža.

Planeta pada u senku. RUŽA zatvara latice - odlazi na spavanje.

PRINC Laku noć.

RUŽA *ne odgovara*.

Planeta ostaje u mraku. Kroz nekoliko trenutaka ponovo izlazi iz senke u sunčanu svetlost .

RUŽA: Hej! Probudi se!

PRINC *čvrsto spava*.

RUŽA: Hej! Hej! Zar neko može da spava i da ne obraća pažnju na ružu? Otvorite me!

Budi Princa.

PRINC *budi se i juri ka Ruži*: Izvinite... Nisam znao da ste se već probudili.

PRINC *sklanja zaklon, zapahne ga čaroban miris*: Ah, kako danas divno mirišete !

RUŽA *prekorno*: Kad se hoće, uvek se može pronaći nešto što će drugima biti prijatno. Doručak?

MALI PRINC *zaliva RUŽU. Odnosi čajnik iza vulkana.*

RUŽA: Možete li da mi donesete rukavicu? Druga je tamo! I šal mi je tamo!

RUŽA *doziva*: Kud ste krenuli?

PRINC *dotrči.*

RUŽA: Ne smete me ostavljati samu. Ja sam veoma osetljiva. Mogla bih da umrem. A ja sam u svemiru jedina od svoje vrste. Obećajte mi da se nećete udaljiti ni za korak.

PRINC: Ako tako želite...

RUŽA: Odista mi je drago što mi pravite društvo...
Ipak, obratite malo pažnju. Stojite mi na suncu, zaklanjate ga!

PRINC *se povlači*: Izvinite.

RUŽA: Kud ste krenuli? Obećali ste.

PRINC *za sebe*: Ova ruža mnogo zanoveta...

RUŽA *zapazi mladice baobaba, ljutito*: O! Kakav je ovo korov?

PRINC: To je baobab.

RUŽA: Kako možete da dozvolite da u mom društvu raste takav korov ?

PRINC: Baobab je drvo.

RUŽA: Tim gore. Ne želim da se nad mene nadnese nekakvo drvo. Ne podnosim drveće.

PRINC *povređen*: Ja redovno čistim moju planetu od baobaba. Ali sada moram da brinem i o Vama i ne stižem da počupam izdanke.

RUŽA *ćuti, demonstrativno se zatvara i odlazi da spava.*

MALI PRINC: Laku noć.

Nema odgovora.

MALI PRINC *pokriva RUŽU. Ulaze ZVEZDE.*

MALI PRINC *ustane i počne da čupa izdanke baobaba.*

RUŽA *se budi, gleda šta on radi:* Dobro jutro.

PRINC *ljubazno, gotovo vedro:* Dobro jutro. (*Otkriva Ružu*)

Budite bez brige. Sve ću ih počupati pre nego što odem.

RUŽA *posmatra ga nekoliko trenutaka:* Odlazite ?

PRINC: Da. Odlučio sam da odem.

PRINC *metlom čisti vulkan. RUŽA počinje da kašlje.*

PRINC: Izvinite. Ali, pre nego što odem, hteo sam da znam da li je sve u redu. Vulkani su, istina, već odavno ugašeni, ali nikad se ne zna. Čisti drugi vulkan.

RUŽA *tiho:* Vi hoćete da odete?

PRINC: Da, to je neophodno.

Ostavlja metlu i dolazi sa čajnikom. Zaliva je i hoće da je zakloni.

MALI PRINC *plače mu se:* Zbogom. (*RUŽA ne odgovara.*)

MALI PRINC: Zbogom.

RUŽA *kašlje:* Bila sam glupa. Molim te, oprost.

MALI PRINC *stoji, sav pometen, sa zaklonom u ruci. Ne shvata tu blagu nežnost.*

RUŽA: Naravno, ja te volim. Moja je greška što o tome nisi ništa znao. To nema nikakvog značaja. Ali i ti si bio glup kao i ja. Pokušaj da budeš srećan... Ostavi taj zaklon. Ne želim ga više.

RUŽA: Ne odugovlači toliko, to je nesnosno. Rešio si da odeš. Idi.

PRINC *hvata jednu zvezdu i odleće sa njom. RUŽA gleda za princem, a suze joj se kotrljaju.*

RUŽA *tiho:* Ništa nisi shvatio.

II DEO: POTRAGA ZA PRIJATELJEM

Događaj: Sticanje iskustva / Formiranje kriterijuma

PILOT: I tako je Mali princ krenuo na put. Rešio je da pronade zanimanje za sebe i upotpuni svoje znanje. Bio je siguran da se nikada neće vratiti.

Nalazio se u području asteroida 325, 326, 327, 328, 329 i 330.

Počeo je dakle putovanje obilaskom svojih suseda.

Scena 8

Asteroidi / EGO PROJEKTI

Ego projekat 1

VLADAR

VLADAR: Ah! Evo jednog građanina! Živeo! Živeo!

MALI PRINC zeva: Izvinite. Dugo sam putovao i nisam spavao... Mogu li da sednem?

VLADAR: Naravno.

MALI PRINC: Ko ste vi?

VLADAR: I am a president.

MALI PRINC: Nad kim vi vladate?

VLADAR: Nad svim.

MALI PRINC: Nad svim?

VLADAR *uzdržanim pokretom pokaže na svoju planetu, na druge planete i zvezde.*

VLADAR: Nad svim.

MALI PRINC: I zvezde vas slušaju?

VLADAR: Prirodno.

MALI PRINC: Nešto bih Vas zamolio... Hteo bih da vidim zalazak sunca... Molim Vas. Naredite suncu da zadje.

VLADAR: Svakako. Imaš moju reč.

MALI PRINC: A kada će to biti?

VLADAR: Biće, biće.

MALI PRINC: Ali kada?

VLADAR: Čim se za to steknu uslovi.

MALI PRINC: Ali kada?

VLADAR: Večeras. Večeras sigurno.

MALI PRINC: Zbogom.

VLADAR: Stani! Nemoj da ideš! Slušaj... postaviću te za ministra!

MALI PRINC: Ministra čega?

VLADAR: Čega hoćeš? Hoćeš pravde? Daj ruku!

MALI PRINC: Ali nemam kome da sudim!

VLADAR: Onda ćeš suditi sebi. To je najteže. Daj ruku!

MALI PRINC: Sebi mogu suditi gde bilo.

VLADAR: Dobro, evo ruke!

MALI PRINC: Nije potrebno da živim ovde. Zbogom.

VLADAR *ništa ne odgovara*, MALI PRINC *okleva nekoliko trenutaka, a zatim uzdahne i krene.*

VLADAR: Imenujem te za ambasadora! Jesi li čuo...?

Ego projekat 2**ZVEZDA**

ZVEZDA: Ah, oh! Evo ga jedan moj fan.

MALI PRINC: Dobar dan. Imate lepu odeću.

ZVEZDA: Klasika. Cena - ludilo, ali mora se. Ja sam zvezda.

MALI PRINC: Zbilja?

ZVEZDA: Dobro, dobro... Snimi!

MALI PRINC *tapše rukama*. ZVEZDA *otpozdravlja*.

ZVEZDA: Da li mi se zaista mnogo diviš?

MALI PRINC: Šta znači diviti se?

ZVEZDA: To znači permanentno skapirati da sam ja najšarmantniji, najseksipilniji, najliterarniji, najkompatibilniji, najintelektualniji, najedukativniji, i naravno najfotogeničniji čovek na ovoj planeti.

MALI PRINC: Ali ti si sam na svojoj planeti.

ZVEZDA: Beži tamo, nemoj da se guraš!

Ego projekat 3**PIJANAC**

PIJANICA *ćutljiv*. *Pije žestoko piće marke 'Zvezda'.*

MALI PRINC: Šta ti tu radiš?

PIJANICA *turobno*: Pijem.

MALI PRINC: Zašto piješ?

PIJANICA: Da zaboravim.

MALI PRINC: Šta da zaboraviš? Šta da zaboraviš?

PIJANICA *obarajući glavu*: Da zaboravim kako se stidim.

MALI PRINC: Čega kako se stidiš? Čega kako se stidiš?

PIJANICA: Kako se stidim što pijem.

Ego projekat 4

BIZNISMEN

BIZNISMEN *broji*: ... Pet stotina jedan milion...

MALI PRINC: Pet stotina miliona čega...? .

BIZNISMEN: ... Pet stotina **jedan** milion...

MALI PRINC: Pet stotina jedan milion – čega?

BIZNISMEN: Praviš strašnu buku i ja ću pogrešiti u sabiranju. Ja sam ozbiljan čovek! Ja bolujem od zatvora. Nedovoljno se krećem. Nemam vremena da se šetkam okolo. Hronično sam umoran! Imam toliko posla... (*Šmrkne koku*)
Rekao sam dakle: pet stotina jedan milion... šest stotina dvadeset i dve hiljade...

MALI PRINC: Milion čega? Milion čega?

BIZNISMEN: Zašto te to zanima? Ko te je poslao?

MALI PRINC: Niko me nije poslao...

BIZNISMEN: Slobodno prenesi da nisu na prodaju. One su moje.

MALI PRINC: Zvezde su tvoje?

BIZNISMEN: Imaš nešto protiv?

MALI PRINC: Ne, samo ja sam već upoznao nekoga ko tvrdi da su zvezde njegove...

BIZNISMEN: Ko je taj čovek? Govori! Ko je taj čovek?

MALI PRINC: Jedan vladar...

BIZNISMEN: Ah (*s olakšanjem*)! Ih (*podsmješljivo*)! Vladara, možeš misliti. Vladari, dečko, nemaju **svojinu**. Oni samo **vladaju** nad nečim. Kapiši? A to nije isto.

MALI PRINC: Kako vladari mogu biti nečija svojina?

BIZNISMEN *odmahne rukom*.

MALI PRINC: Kako zvezde mogu biti nečija svojina?

BIZNISMEN: Pa čije su one?

MALI PRINC: Ne znam. Ničije.

BIZNISMEN: Onda su moje.

MALI PRINC: Kako?

- BIZNISMEN: Tako - što sam se ja prvi setio. Kad tebi nešto prvom bude palo na pamet, ti svoju misao patentiraj, i ona će biti tvoja. A ja sam prisvojio zvezde, zato što nikada nikom pre mene nije palo na pamet da ih prisvoji.
- MALI PRINC: I šta radiš sa pet stotina miliona zvezda?
- BIZNISMEN: Pet stotina jednim milionom... Ja sam ozbiljan i precizan čovek.
- MALI PRINC: Šta radiš s tim zvezdama?
- BIZNISMEN: Šta radim s njima?
- MALI PRINC: Da.
- BIZNISMEN: Šta te zaboje.

Ego projekat 5

RADNIK

MALI PRINC: Dobar dan.

RADNIK: Dobro veče.

MALI PRINC: Zašto si ugasio zvezde?

RADNIK: Tako je naređeno.

MALI PRINC: Šta je naređeno?

RADNIK: Da ugasim zvezde.

MALI PRINC: Ne razumem.

RADNIK: Nema šta da se razume. Naredba je naredba! Dobar dan.

MALI PRINC: Zašto si ih sad ponovo upalio?

RADNIK: Tako je naređeno. Strašan je to zanat. Nekad je imao smisla. Ujutru sam gasio, uveče palio. Ostali deo dana sam mogao da se odmaram, a ostali deo noći da spavam... Dobro veče.

MALI PRINC: A od tog vremena naredba se nije promenila?

RADNIK: Nije. U tome i jeste tragedija. Planeta se iz godine u godinu sve brže okreće, a naredba se ne menja. Pa sada, kad se okreće jedanput u minuti, nemam ni sekunde odmora. Dobar dan.

MALI PRINC: To je smešno! Dani kod tebe traju jedan minut.

RADNIK *Ijutito*: To nije nimalo smešno! Prošla je čitava sedmica od kad ti i ja razgovaramo.

MALI PRINC: Čitava sedmica?

RADNIK: Da. Sedam minuta - sedam dana. Dobro veče.

MALI PRINC: Znaš... čovek može u isto vreme i da se drži naredbe i da bude lenj. Znam način da se odmoriš kad god hoćeš.

RADNIK: Hoću odmah.

MALI PRINC: Tvoja planeta je tako mala da je možeš obići u tri koraka. Imaš samo da ideš sasvim lagano, pa da uvek budeš na suncu. Kad budeš hteo da se odmoriš, ti koračaj... I dan će ti trajati koliko budeš želeo.

RADNIK: Džaba mu. To ne pomaže. Od svega u životu, najviše volim spavanje.

MALI PRINC: Šteta!

RADNIK *gasi svetlo*: Šteta! Dobar dan!

Ego projekat 6

GEOGRAF

GEOGRAF *drema*: Gle! Evo jednog istraživača! Odakle dolaziš?

MALI PRINC *malo zaduvan*: Izvinite, malo sam umoran. Toliko sam putovao! (*Osvrne se oko sebe*)
Ali ovako veličanstvenu planetu još nisam video! Ko ste vi?

GEOGRAF: Ja sam geograf.

MALI PRINC: Šta je to geograf?

GEOGRAF: To je naučnik koji zna gde se nalaze okeani, mora, reke, gradovi, planine, pustinje...

MALI PRINC *oduševljen*: Zato je Vaša planeta toliko lepa! Ima li na njoj okeana?

GEOGRAF: To ne mogu da znam.

MALI PRINC *razočaran*: A planina?

GEOGRAF: Ne mogu ni to da znam.

MALI PRINC: A gradova, reka i pustinja?

GEOGRAF: Ni to ne mogu da znam.

MALI PRINC: Ali vi ste geograf!

GEOGRAF: Neće valjda geograf da ide da broji gradove, reke, planine, okeane i pustinje. Geograf je suviše važna ličnost da bi tumarao. Geograf se oslanja na istraživače. On prima istraživače u svojoj radnoj sobi, ispituje ih i beleži njihove uspomene. Evo, na primer ti. Ti dolaziš iz daleka. Ti si istraživač. Opiši mi tvoju planetu!

MALI PRINC: Oh! Kod mene nije naročito zanimljivo, sve je tako malo. Imam dva vulkana. Oni su ugašeni. Ali nikad se ne zna.

GEOGRAF: I šta još?

MALI PRINC: Ništa više!

GEOGRAF: Ništa više?

MALI PRINC: Imam i jednu ružu.

GEOGRAF: Ne beležimo cveće.

- MALI PRINC: Zašto? To je jako lep cvet!
- GEOGRAF: Zato što je cveće prolazno.
- MALI PRINC: Šta to znači »prolazno«?
- GEOGRAF: To znači »ono što će ubrzo nestati«.
- MALI PRINC: Moja ruža će uskoro nestati?
- GEOGRAF: Naravno.
- MALI PRINC: Moja ruža je prolazna, i ima samo četiri trna da se brani od sveta. I ja sam je ostavio sasvim samu kod kuće. (*Vrlo zabrinuto*) Kuda sada da odem?
- GEOGRAF: Idi na planetu Zemlju. Ona je na dobrom glasu...

Scena 9

ZEMLJA

Zemlja 1 / MALA PLANETA - monolog

PILOT: Zemlja nije ma kakva planeta! Računa se da na njoj ima pet stotina kraljeva, pet hiljada predsednika, i još petnaestak hiljada manjih vladara; zatim pet stotina hiljada geografa, pet miliona poslovnih ljudi, pedeset miliona pijanica, pet stotina i pedeset miliona uobraženih ljudi, to jest oko 5 milijardi odraslih osoba.

Ali ljudi ustvari zauzimaju vrlo malo mesta na Zemlji. Kad bi se te milijarde stanovnika koji naseljavaju Zemlju malo stisle, čovečanstvo bi se lako moglo smestiti na omanje ostrvce.

Odrasli vam, naravno, neće verovati. Oni zamišljaju da zauzimaju mnogo mesta. Smatraju sebe važnim kao baobabi.

Ne gubite vreme sa njima. Imajte poverenja u mene.

Zemlja 2 / ČUDAN PRIJATELJ - Susret Malog princa i Zmije

MALI PRINC: Dobro večē.

ZMIJA / Zlo: Dobro večē.

MALI PRINC: Na koju sam planetu pao?

ZMIJA / Pravda: Na Zemlju.

ZMIJA / Dobro: U Afriku.

MALI PRINC: Zar na Zemlji nema nikoga?

ZMIJA / Zlo: Ovo je pustinja.

ZMIJA / Dobro: U pustinjama nema nikoga.

ZMIJA / Pravda: Zemlja je velika.

MALI PRINC *sedne blizu Zmije, gleda u nebo:* Pitam se da li su zvezde osvetljene da bi jednoga dana svako mogao naći svoju. Pogledaj moju planetu. Kako je daleko!

ZMIJA / Dobro: Lepa je.

ZMIJA / Zlo: Zašto si došao ovamo?

MALI PRINC: Imao sam teškoća sa jednom ružom.

ZMIJE / SVE: O!

Oboje začutaše.

MALI PRINC: Gde su ljudi? Čovek se oseća malo usamljen u pustinji.

ZMIJA / Zlo: Čovek se oseća najusamljenije među ljudima.

MALI PRINC *posmatra dugo zmiju:* Čudna si ti životinja. Tanka kao prst.

ZMIJA / Zlo: Ali sam moćnija od kraljevskog prsta.

ZMIJA / Pravda: Onaj koga ja dodirnem vraća se zemlji iz koje je došao.

ZMIJA / Dobro: Ali on je čist i dolazi sa jedne zvezde. Źao mi ga je...

ZMIJA / Zlo: ... tako slabog...

ZMIJA / Pravda: ... na ovoj stenovitoj zemlji.

ZMIJA / Dobro: Mogu ti pomoći jednog dana ako budeš mnogo Źalio za svojom planetom. Mogu ...

PRINC: Oh! Razumeo sam vrlo dobro.

I oboje začutaše.

Scena 10**Zemlja / POTRAGA ZA LJUDIMA / MAS REAKCIJE**

REKLAME / STRIPTIZ / ŠOU MEGA RUŽE

Kupuješ mi fine mirise i svilu
Voziš me u svom automobilu.

Vodiš me u fensi restorane
Meksičke i talijanske hrane.

Usnama nežnim miluješ mi lice
Tiho šapćeš moja kraljice.

Kraljica kraljica kraljica sam cveća
Kraljica sirotica tužna moja sreća

Poklanjaš mi bunde, ogrlice divne
Prstenje i dijamantske grivne.

Oko kuće tvoje vrt se cvetni pruža
u njem sedim ko najlepša ruža.

Ko kraljica živim pored tvog bazena
A želim da budem samo žena.

Tvoja ljubav moja zlosreća
Tvoja sreća moja nesreća

Dok se s tobom na večere spremam
usta imam a jezika nemam.

Moje srce jadno u tišini vene
jer ti voliš ružu a ne mene.

Kraljica kraljica kraljica sam cveća
Kraljica sirotica tužna moja sreća

Tvoja ljubav moja zlosreća
Tvoja sreća moja nesreća

SAVREMENI ČOVEK:

Žao mi je moje generacije koja je izgubila svaku ljudsku supstancu. Generacije koja je život upoznala kroz klubove, računanje, brzinu – kao formu duhovnog života koji je primeren krdu, kroz radnje lišene svake boje.

U ovoj epohi, čovek je izgubio svoj smisao. Svi potresi našeg doba dolaze iz samo dva uzroka: slepe ulice u koju vodi naš ekonomski sistem i duhovnog očajanja.

Ne može se živeti od tehnike, frižidera, politike, bilansa i ukrštenih reči. Ne može se živeti bez poezije, bez boje, bez ljubavi. Milijarde ljudi čuju još samo slike, razumeju samo slike, sami postaju slike.

Mogu da vidim kako se pale svetla iza prozora bezličnih građevina. Čujem kako se ovo mnoštvo ljudi prepušta zvucima radio i televizijskih aparata.

Ovo rezignirano prepuštanje događajima moglo bi se pogrešno protumačiti kao požrtvovanost ili moralna veličina. To bi bila velika zabluda. Emocionalne veze, koje današnjeg čoveka povezuju sa duhom i stvarima, imaju tako malu težinu, da čovek njihovo odsustvo i ne oseća.

Frižideri su zamenljivi. Kuća takođe. I žena. I religija. I partija. Neverstvo je jedinstveno.

SAVREMENA ŽENA:

Les temps ont changé.

L'homme est devenu enfin libre.

Mais je hais cette époque. Je hais l'homme d'aujourd'hui.

Je le deteste. Je vous deteste. Je me deteste.

MALI PRINC *legne na travu i gorko zaplače.*

Scena 11 / PRIJATELJSTVO

LISICA / Razum: Dobar dan.

LISICA / Volja: Zašto plačeš?

MALI PRINC: Verovao sam da sam bogat jer imam jedinstveni cvet, a u stvari imam samo običnu ružu. Nju i dva vulkana koji su možda zauvek ugašeni. Ja ustvari nisam nikakav princ...

LISICA / Razum: Oh... Nije sve onako kako izgleda.

LISICA / Strah: Nemoj plakati.

MALI PRINC: Vrlo si ljubazna. Ko si ti?

LISICA / Volja: Ja sam lisica.

MALI PRINC: Hodi da se igramo. Tako sam tužan.

LISICA / Strah: Ne mogu da se igram.

LISICA / Razum: Nisam pripitomljena.

MALI PRINC: Šta znači to «pripitomiti»?

LISICA / Strah: Ja sam lisica i ljudi me love.

LISICA / Razum: To je jako neprijatno.

LISICA / Volja: Ali oni gaje i kokoši.

LISICA / Razum: To je jako zanimljivo.

LISICA / Volja: Tražiš kokoške?

MALI PRINC: Ne, tražim prijatelje. Šta znači «pripitomiti»?

LISICA / Strah: To se davno zaboravilo.

LISICA / Volja: To znači stvoriti veze.

MALI PRINC: Stvoriti veze?

LISICA / Razum: Ti si za mene samo dečak sličan stotinama hiljada drugih dečaka.

LISICA / Strah: I nisi mi potreban.

LISICA / Volja: A ni ja tebi nisam potrebna.

- LISICA / Razum:** Ali, ako me pripitomiš, bićemo potrebni jedno drugom.
- LISICA / Strah:** Ti ćeš za mene biti jedini na svetu.
- LISICA / Volja:** Ja ću za tebe biti jedina na svetu.
- MALI PRINC: Počinjem da shvatam. Postoji jedna ruža... mislim da me je pripitomila.
- LISICA / Razum:** To je moguće.
- LISICA / Volja:** Čega sve nema na Zemlji!
- MALI PRINC: To nije na Zemlji. To je na nekoj drugoj planeti.
- LISICA / Strah:** Ima li lovaca na toj planeti?
- MALI PRINC: Ne.
- LISICA / Razum:** Ne?... Pa to je zanimljivo!
- LISICA / Volja:** A kokoši?
- MALI PRINC: Ne.
- LISICA / Razum:** Hmm... Ništa nije savršeno.
- MALI PRINC: Shvatam.
- LISICA / Volja:** Ja lovim kokoši...
- LISICA / Strah:** ... ljudi love mene.
- LISICA / Razum:** Sve kokoši su slične i svi ljudi su slični.
- LISICA / Strah:** Ako me ti pripitomiš...
- LISICA / Volja:** ... moj život će biti obasjan suncem.
- LISICA / Razum:** Upoznaću bat koraka...
- LISICA / Volja:** ... drugačiji od ostalih.
- LISICA / Strah:** Ljudski koraci me teraju pod zemlju.
- LISICA / Razum:** Tvoji će me...
- LISICA / Volja:** kao muzika...
- LISICA / Strah:** pozivati da izađem iz rupe.
- LISICA / Volja:** Biće divno kada me pripitomiš!

- LISICA / Strah:** Vidiš li ono polje puno žita?
- LISICA / Razum:** Za mene žito ne predstavlja ništa.
- LISICA / Volja:** Ali ti imaš kosu boje zlata.
- LISICA / Strah:** Žito, koje je pozlačeno...
- LISICA / Volja:** ... podsećaće me na tebe.
- MALI PRINC: Vrlo rado ću te pripitomiti, ali nemam mnogo vremena. Treba da pronadjem prijatelje i da se upoznam sa mnogim stvarima.
- LISICA / Razum:** Čovek poznaje ...
- LISICA / Strah:** ... poznaje samo one stvari...
- LISICA / Volja:** ... samo one stvari koje pripitomi.
- LISICA / Razum:** Ako...
- LISICA / Volja:** Ako hoćeš...
- LISICA / Strah:** Ako hoćeš prijatelja...
- LISICA / Razum:** ... pripitomi me.
- LISICA / Volja:** ... pripitomi me.
- LISICA / Strah:** ... pripitomi me.
- MALI PRINC: Šta treba da radim?
- LISICA / Razum:** Treba da budeš veoma strpljiv.
- LISICA / Volja:** Najpre sedi...
- LISICA / Strah:** ... dalje od mene, tamo.
- LISICA / Razum:** Gledaću te...
- LISICA / Strah:** ... krajičkom oka...
- LISICA / Volja:** ... a ti nećeš ništa govoriti.
- LISICA / Razum:** Govor je izvor nesporazuma.
- LISICA / Volja:** Ali, svakog dana...
- LISICA / Strah:** ... sešćeš malo bliže.

- LISICA / Razum:** Dolazićeš svakog dana u isto vreme.
- LISICA / Strah:** Ako dolaziš u četiri sata popodne...
- LISICA / Volja:** ... ja ću biti srećna već od tri sata.
- LISICA / Strah:** Što vreme bude više odmicalo...
- LISICA / Volja:** ... ja ću biti sve srećnija.
- LISICA / Razum:** U četiri sata...
- LISICA / Volja:** ... biću uzbudjena...
- LISICA / Strah:** ... i uznemirena...
- LISICA / Volja:** ... i upoznaću cenu sreće.
- LISICA / Razum:** Ali ako budeš dolazio kad ti padne na pamet...
- LISICA / Strah:** ... nikada neću znati...
- LISICA / Volja:** ... za koji čas da spremim svoje srce...
- LISICA / Razum:** Potrebni su čitavi obredi za to.
- MALI PRINC: Šta je to obred?
- LISICA / Strah:** I to se zaboravilo.
- LISICA / Razum:** To je ono što čini da se jedan dan razlikuje od drugog...
- LISICA / Volja:** ... jedan čas od drugih časova.
- LISICA / Razum:** To je ono...
- LISICA / Volja:** To je ono što čini...
- LISICA / Strah:** To je ono što čini da je tvoja ruža...
- LISICA / Volja:** ... jedinstvena...
- LISICA / Razum:** ... na svetu.
- LISICA / Volja:** Vreme koje si uložio oko svoje ruže...
- LISICA / Razum:** ... čini tu ružu tako dragocenom.
- LISICA / Strah:** Ljudi su zaboravili tu istinu.
- LISICA / Razum:** Ali ti ne treba da zaboraviš.

LISICA / Strah: Ti si...

LISICA / Volja: Ti si zauvek...

LISICA / Razum: Ti si zauvek odgovoran...

LISICA / Volja: ... za ono...

LISICA / Strah: ... što si pripitomio.

LISICA / Razum: Ti si odgovoran za svoju ružu.

MALI PRINC: Ja sam odgovoran za moju Ružu.

LISICA / Strah: Treba da se vratiš na svoju planetu.

LISICA / Razum: Vreme je da kreneš.

LISICA / Volja: Oh!

MALI PRINC: Ti plačeš?

LISICA / Razum: Naravno.

MALI PRINC: Ali htela si da te pripitomim!

LISICA / Strah: Naravno.

MALI PRINC: Znači, time ništa ne dobijaš!

LISICA / Razum: Dobijam...

LISICA / Strah: ... zbog boje žita.

LISICA / sve: Zbogom!

III DEO: POVRATAK

Sticanje zrelosti

Scena 12

This is the end...

PRINC: Nije trebalo da slušam moju ružu. Ne treba nikad slušati ruže. Treba ih mirisati ih. Moja je obavila mirisom planetu, ali ja nisam znao u tome da uživam. Ona priča o kandžama koja me je toliko razdražila, trebalo je da me gane...

PILOT: A ja ne mogu da popravim svoj avion, i nemam više ni kapi vode.

PRINC: Nisam tada uopšte ništa shvatio! Trebalo je da pogodim njena osećanja koja su se krila iza sitnih lukavosti. Nisam smeo da pobegnem! Ali, bio sam isuviše mlad da bih umeo da volim. Moja prijateljica lija...

PILOT: Mališa, to više nije bitno!

PRINC: Kako nije bitno?

PILOT: Tako, što ću umreti od žeđi...

PRINC *tih:* Dobro je što čovek ima prijatelja, čak i kad treba da umre. Ja sam vrlo zadovoljan što sam imao lisicu za prijatelja...

PILOT *plače:* Besmisleno je... Sve je besmisleno...

PRINC *ustaje:* Treba da održiš svoje obećanje.

PILOT: Kakvo obećanje?

PRINC: Znaš i sam... brnjicu za moju ovcu... Ja sam odgovoran za onaj cvet!

PILOT: Ti imaš neke namere za koje ja ne znam...

PRINC: Znaš... Moj pad na Zemlju... Sutra će biti godinu dana...

Poćuti malo.

Pao sam tu sasvim blizu...

Pocrveni.

PILOT: Znači nije slučajno što si se onog jutra kad sam te sreo, pre osam dana, šetao tako, sasvim sam, hiljadama milja daleko od svih naselja. Vraćao si se na mesto gde si pao?

Mali princ još više pocrveni.

PILOT: Možda zbog godišnjice?

Mali princ ponovo pocrveni.

PRINC: Ti treba da radiš. Treba da se vratiš svojoj mašini.

MALI PRINC *sedne*. PILOT *sedne pored njega. Crta brnjicu.*

PRINC: Pustinja je lepa... Čovek sedne na neku peščanu dinu. Ne vidi ništa. Ne čuje ništa. Pa ipak nešto svetluca u tišini...

PILOT i PRINC *prave avione od papira.*

PRINC: Ono što krasi pustinju, to je što se u njoj negde skriva bunar...

Zvezde su lepe zbog jednog cveta koga čovek ne vidi...

Ono što čini lepotu nevidljivo je!

Oči su slepe. Treba tražiti srcem.

Ne вреди...

MALI PRINC *zaspi.*

PILOT: Činilo mi se da držim neko krhko blago. Izgledalo mi je čak da na Zemlji nema ničeg krhkijeg.

Govorio sam u sebi: »Ono što je najdirljivije kod ovog malog usnulog princa, to je njegova vernost jednom cvetu, to je slika jedne ruže koja zrači u njemu kao plamen lampe, čak i kada spava...« I činio mi se još krhkiji.

Treba dobro čuvati lampe: najmanji vetrić može ih ugasiti...

Kad je svanulo nastavio sam da popravljam avion. Pesak u zoru ima boju meda. Bio sam srećan zbog te boje meda. Zašto je morala da se umeša tuga...

Scena 14

Ugovor sa Smrću

MALI PRINC *se trgne.*

ZMIJA / Pravda: Danas je godinu dana kako si pao na Zemlju.

PRINC: Znam.

ZMIJA / Zlo: Noćas će tvoja planeta biti tačno iznad nas.

PRINC: Znam.

ZMIJA / Dobro: Tačno u ovaj dan, ali ne na ovom mestu.

PRINC *ćuti.*

ZMIJA / Pravda: Videćeš gde u pesku počinje moj trag.

ZMIJA / Zlo: Čekaću te.

PRINC okleva: Imaš li dobar otrov?

ZMIJA / Zlo *sikće i ustremiljuje se prema Malom princu.*

PRINC: Jesi li... jesi li sigurna da se neću dugo mučiti?

ZMIJA / Dobro: Moćnija sam od kraljevog prsta.

PILOT *se približava.*

PRINC: Doći ću. A sad odlazi! Idi! Odlazi!

PILOT *nanišani pištoljem i opali.*

ZMIJA *pada u pesak kao izvorski mlaz koji presahnjuje, i uz lak metalni zvuk šmugne u pustinju.*

PILOT *dotrči tačno u času da prihvati u naručje mališana, bledog kao smrt.*

Scena 15**Oproštaj**

- PILOT:** Šta to treba da znači!
- PRINC:** Radujem se što si pronašao kvar u tvojoj mašini.
- PILOT:** Otkud znaš!
- PRINC:** Sad možeš da se vratiš kući...
I ja se danas vraćam kući...
To je mnogo dalje... mnogo teže...
Tužno se osmehne.
Imam tvoju ovcu. I imam kutiju za ovcu. I brnjicu...
- PILOT:** Samo si se uplašio...
- PRINC** *tih* *se nasmeje*: Još više ću se plašiti večeras...
- PILOT:** Mališa, ta priča o zmiji i o sastanku i o zvezdi, to je samo ružan san, zar ne?
- PRINC:** Ove noći moja zvezda će se nalaziti tačno iznad onog mesta gde sam pao prošle godine...
- PILOT:** Neću te pustiti!
- PRINC:** Isuviše je mala da bih ti pokazao gde se nalazi. I bolje je tako.
- PILOT:** Neću te pustiti!
- PRINC:** Moja zvezda biće za tebe jedna od zvezda. Volećeš dakle da gledaš sve zvezde...
- PILOT:** Ne mogu da te pustim!
- PRINC:** Pokloniću ti nešto...
Nasmeje se.
- PILOT:** Mali moj, kako volim tvoj smeh!
- PRINC:** Upravo to će biti moj poklon...
- PILOT:** Ne razumem...
- PRINC:** Ti ćeš imati zvezde kakve niko nema...
- PILOT:** Šta hoćeš da kažeš?

PRINC: Kad budeš gledao nebo, noću, pošto ću ja biti na jednoj od njih, to će za tebe biti kao da se sve zvezde smeju.

A kada se utešiš - čovek se uvek uteši - poželećeš da se smeješ sa mnom. Tvoji prijatelji će misliti da si lud. Ala sam ti podvalio...

Uozbilji se.

Noćas... znaš... nemoj doći.

PILOT: Neću se odvajati od tebe.

PRINC: Izgledaće kao da sam bolestan... Nemoj doći da to gledaš, nema smisla...

PILOT: Neću se odvajati od tebe.

PRINC zabrinut: Kažem ti to... i zbog zmijske. Ne treba da te ujede... Zmije su zle. Mogu da ujeduju iz zadovoljstva...

PILOT: Neću se odvajati od tebe.

Scena 16

Rastanak

PILOT: Voleo bih da sam ovu priču počeo kao bajku. Voleo bih da sam kazao:
»Bio jednom jedan mali princ koji je živeo na nekoj planeti jedva nešto većoj od njega samog, i kome je bio potreban prijatelj...«

Za one koji shvataju život, to bi izgledalo daleko istinitije.

Jer stvari nikad nisu onakve kakve izgledaju. Treba gledati srcem. Suština se očima ne da sagledati.

Te noći nisam primetio kad je pošao. Pobegao je nečujno. Iznenada sam se setio:

PILOT: Brnjica! Nisi poneo brnjicu!

PRINC zastane: Tu si... Grešiš. Biće ti teško.

Shvataš. Moja ruža... ja sam za nju odgovoran! A ona je tako slaba! Ona je tako bezazlena! Ona ima samo četiri ništavna trna da je brane od sveta...

Eto... To je sve...

MALI PRINC *još malo okleva, zatim ustane. Korakne. Ulaze ZMIJA i ZVEZDE.*

PILOT: Blesnu munja boje meseca kraj njegove noge. On ostade trenutak nepomičan. Nije viknuo. Pao je polako kao što pada drvo. Nije se ništa čulo - zbog peska.

Scena 17

Odraslost

PILOT:

Prošlo je šest godina... Još nikada nisam pričao ovu priču.

Kada su me drugovi ponovo videli, bili su srećni što me vide živa. Bio sam tužan, ali sam im rekao: »To je od umora...«

Sada sam se malo utešio. Ne sasvim. Znam da se on vratio na svoju planetu, jer u zoru nisam pronašao njegovo telo.

Još uvek se sa toliko tuge sećam mog prijatelja. To što sam ovde pokušao da ga opišem, to je zato da ga ne bih zaboravio.

Žalosno je zaboraviti prijatelja. Nemaju svi prijatelja. I ja mogu postati kao odrasli koji se zanimaju samo za brojeve.

Zato noću da slušam zvezde. I pitam se:

Pogledajte nebo. Zapitajte se:

Zapitajte se.